

Új Élet (havi folyóirat a népművelés köréből; VIII. évfolyam, 1913, szerkeszti Bárczy István, Weszely Ödön, Wildner Ödön). 1. szám. Az új évfolyammal a folyóirat visszatér eredeti rendeltetéséhez, melyet első címe (Népművelés) kifejezett. Magába olvasztotta a 47 évet élt Népművelők Lapját s amint ebből is kitetszik, legelső sorban a fővárosi tanítószék, de általában a tanítószék továbbképzésének óhaját eszköze lenni, a szintén erre teremtett Pedagógiai Szeminárium és fővárosi pedagógiai könyvtár, a Népművelő Társaság, a Magyar Tanítók Otthona s a tanítószék más társadalmi intézményei iránt való élénk figyelemmel, ezeket támogatva s velők szoros kapcsolatban. Az első szám változatos tartalma jórészt a Fővárosi Pedagógiai Szemináriumban elhangzott előadásokból áll. Beöthy Zsolt a műalkotás egységét magyarázva, a költői olvasmányra vonatkozó tanítói feladatot így fogalmazza: tápláljuk és irányozzuk a gyermek fogékonyságát, mélyítsük élvezetét, támogassuk élvezetének körét, egyszerűen éreztessük vele a költészet erejét. Simonyi Zsigmond a nyelvtanítás nevelő hatásának fokozását, a tanítás elevenebbé tételét segíti elő most kezdett cikkeivel (Nyelvtudomány és nyelvtanítás). Klupáthy Jenő (Természettudományi művelődésünk fejlesztése) az életre nevelés legfőbb tényezőjének a természettudományi gondolkodást, s ennek kifejtésére majdnem egyetlen eszköznek a laboratoriumi munkát tartva, ezekről mond kivált a tanítóképzés szempontjából fontos dolgokat. Cholnoky Jenő a földrajztanítás elhanyagolt voltát tünteti fel: a földrajz igazi lelkét ma egyik iskolánkban sem ismerik meg a tanulók. Weszely Ödön a tanítók továbbképzéséről kezd cikksorozatot, melyet, valamint Schaffer Károlynak az iskolás gyermekek idegrendszeréről szóló előadását, teljes közlése után ismertetünk. Ozorai Frigyes az állampolgári nevelés óriási irodalmából három mű gondolatmenetét ismerteti. Jovicza Ignác a munkaiskola kérdéséhez szól s Seinig charlottenburgi iskolájában látottakról számol be. Gockler Lajos Herbart életrajzát adja bevezetésül rendszerének ismertetéséhez. Nádai Pál Lichtwarkot mint nevelőt jellemzi. Balázs Béla elevenen számol be a berlini pedagógiai kiállításról, melynek történeti részében Rousseau uralkodott, az egészségügyi része pedig — úgy látszik — ugyanolyan hatású volt az íróra, amilyen a drezdai egészségügyi kiállításon fogta el 1911-ben a rengeteg látogatót s amit Balázs így fejez ki: az iskola a gyermek testével is tartozik annyit foglalkozni, mint szellemével, sőt többet, mert iskolás korunkban dől el egész életünk a testi egészségünk sorsa. A folyóirat rovatai a cikkek sora után: Külföldi szemle, Belföldi szemle, Könyvek.